

“Аллоҳ азза важалла деди:

“Қайси бандани жисмини соғлом, ризқини кенг қилсаму у ҳар беш йилда ҳузуримга ҳозир бўлмаса, (у раҳматимдан) маҳрумдир” дедилар” (Ибн Ҳиббон ривояти).

Фойда: Мазкур ҳадиси шариф қудсий ҳадис бўлиб, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи всалламнинг лафзлари билан унда Аллоҳ таолонинг кўрсатмаси бевосита баён қилинмоқда. Ҳажга қодир бўлиб, тез-тез ҳажга бориб турган кишига кўплаб яхши мукофатлар, насибалар мавжуддир.

ملسو وهيلع هلالا لصل لولل لوسر لاق : لاق هنع هلالا يضر ن ب يلع نيسح ل ن ع اهف اعضأ قف نأ ال هلالا يضر ي ام ي ف اه ق ف ني ق ف ن ب ن ض ي ةم أ ال و دب ع ن م ام : تيضق هتجاج ي ف يعسل او ملسم ال هه خ أ ة نوع م عدي دب ع ن م ام و هلالا طخس ي ف ن م ام و هيلع رجؤي ال و هيلع م ثأي ن م ة نوع م ب ي ل ت ب ا ال ضقت م ل و أ ة ج ا ل ك ل ت ال رظن ال ا ي ن د ل ا ج ا و ح ن م ة ج ا ل ه ي ل ل ل ي ب س ل ل د ج ي و ه و ج ل ل ع د ي ةم أ ال و دب ع ل ا ة ج ا ل ك ل ت ه ل ل ا ي ض ق ي ن أ ل ب ق ن ي ق ل ح م ل .

Ҳусайн ибн Али розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Қайси бир эркак ёки аёл Аллоҳ рози бўладиган ўринга нафақа қилишдан бахиллик қилса, албатта унинг мислича Аллоҳнинг ғазабини келтирадиган нарсага сарфлайди. Кимки мусулмон биродарига ёрдам бериш, ҳожатини чиқаришда югириб-елишни тарк қилса, хоҳ у ҳожати раво бўлсин ёки бўлмасин гуноҳга ёрдам беришга мубтало бўлади ҳамда савобсиз қолади. Қайси бир эркак ёки аёл йўлга қодир бўла туриб дунёвий ҳожатларидан бирор бир ҳожатни бахона қилиб, ҳажни тарк қилса Аллоҳ унинг ҳожатини чиқармасидан илгари ҳожиларни қайтиб келганини кўради, яъни ҳожилар ортга қайтиб келмагунларича Аллоҳ унинг ҳожатини раво қилмайди”.

14. ҲАЖ САФАРИДА ВАФОТ ЭТГАН КИШИГА ҚИЁМАТ КУНИГАЧА АЖР ЁЗИЛИБ ТУРАДИ

ن م ° : م ل س و ه ي ل ع ه ل ل ا ل ل ص ل ل ل ل و س ر ل ا ق : ل ا ق ه ن ع ه ل ل ا ل ا ي ض ر ر ة ر ي ر ه ي ب ا ن ع ب ت ك ت ا م ف ا ر م ت ع م ح ر خ ن م و ء ة م ا ي ق ل ل م و ي ل ل ا ج ا ل ل ا ر ج ا ه ل ب ت ك ت ا م ف ا ج ا ح ر خ ... " ء ة م ا ي ق ل ل م و ي ل ل ا ر م ت ع م ل ا ر ج ا ه ل

Абу Хурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Кимки ҳаж сафарига чиқиб вафот этса, қиёмат кунигача унга ҳаж қилгувчининг ажри ёзилиб туради. Кимки, умра сафарига чиқиб вафот этса, қиёмат кунигача умра қилгувчининг ажри унга ёзилиб туради...” дедилар” (Абу Яъло ривояти).

15. ЭЛЛИК МАРТА ТАВОФ ҚИЛГУВЧИ МАЪСУМ ГҶДАК КАБИ ГУНОҲЛАРДАН ПОКДИР

نَمٌ: مَلَسُو هَلَلِ لِيَصِلَ لَلْأُلُسْرِ لَاقٍ: لَاقَ هَ نَعُ لَلْأَيَضَرَ سَابَعِ نَبَا نَع
هُمُ أَهْتَدَلْ وَ مَوِي كِه بُونُ ذُنْمَ جَخَّ رَمَ نِي سَمَخَ تَيَبْ لِبَابَ فَا ط

Ибн Аббос розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Ким эллик марта Байтуллоҳни тавоф қилса, гуноҳларидан онасидан янги туғилгандек бўлиб чиқур” дедилар” (Термизий ривояти).

16. БАЙТНИ БИР ҶАФТА ТАВОФ ҚИЛГАН КИШИ

لَوْ قَيَّمَلَسَ وَ هَيَلَعُ لَلْأَيُّ لَصَلَّ لَلْأُلُسْرِ تَعَمَسَ " : لَاقَ هَ نَعُ لَلْأَيَضَرَ رَمُعُ نَبَا نَع
أَهْبُ هَ نَعُ لَلْأَطْحَ الْإِيْخُ أَعْفَرِي الْوَأَمَدَقَ غَضَيَّ الْأَعُؤُسُ أَيْ تَيَبْ لِبَابَ فَا ط نَمٌ "
"ةَجَزَدَ أَهْبُ هَ لَ غَفَرَوَ نَسَحَ أَهْبُ هَ لَ بَتَكَ وَ , ةَيَطْحُ

Ибн Умар розияллоҳу анҳу:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Кимки байтни бир ҳафта тавоф қилса, (тавофда) бир қадамни қўймайди ва бошқасини кўтармайди магар (қўйса ва кўтарса) Аллоҳ ундан у (қўйган ва кўтарган ҳар бир қадамига) бир гуноҳни кечади ва у (қўйган ва кўтарган қадам) сабабли у учун ҳасана ёзади ҳамда у сабабли унинг даражасини кўтаради” деяётганларини” эшитдим” деди.

17. ҚОРА ТОШ ГУНОҲЛАРИНИ СЎРИБ ОЛАДИ

لَزَنَ : مَلَسُو هَلَلًا يَلُصُّ لَلَّاءُ لُؤْسَرًا لِقَاقٍ لَقَاقٍ هَنَّعٌ لَلَّاءِ يَضَرُّ سَابِعًا نَبَا نَعَمًا دَايَنَبًا أَيَطَّحُ هَتَّوَسَفَ نَبَّالًا نَمَاضًا يَبْدُشًا وَهَوَّجًا لَمَ دُؤَسَّالًا رَجَّحًا لَلَّاءِ

Ибн Аббос розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Ҳажари асвад жаннатдан тушди. У сутданда оппоқ эди. Бас, уни одам боласининг хатолари қорайтирди” дедилар” (Термизий ривояти).

Фойда: Қора тошда гуноҳларни тортиб олиш хусусияти мавжуддир.

18. ҚОРА ТОШ ВА МАҚОМИ ИБРОҲИМ АСЛИДА НУР ТАРАТУВЧИ ЭДИ

هَيَّعَ لَلَّاءِ يَلُصُّ لَلَّاءُ لُؤْسَرًا تَعَمَّسُ لُؤُقَيَّ هَنَّعٌ لَلَّاءِ يَضَرُّ وَرَمَعٌ نَبَا لَلَّاءِ دُبَعٌ نَعَمٌ وَلَوْ أُمَّهَرُونَ هَلَلًا سَمَطًا هَنَّعًا لَلَّاءِ تَوُقَّيَّ نَمَنَاتٍ تَوُقَّيَّ مَاقِمًا أَوْ نَكْرًا لَلَّاءِ لُؤُقَيَّ مَلَسُو بَعَمًا لَمَ دَايَنَبًا أَوْ قَرَشَمًا لَمَ نَبَا أَمَاضًا أَلَّامَةً رُونًا سَمَطًا يَمَلُّ

Абдуллоҳ ибн Амр розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

У: “Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Рукн (қора тош) ва мақом (мақоми Иброҳим) жаннат ёқутларидан икки ёқут (тош) эди. Аллоҳ у иккисини нурини ўчирди. Агар у иккисини нурини ўчирмаганида, машриқ билан мағриб ўртасини ёритар эди” деяётганларини” эшитдим” деди (Термизий ривояти).

تَوُقَّيَّ نَمَنَاتٍ تَوُقَّيَّ مَاقِمًا أَوْ نَكْرًا لَلَّاءِ نَبَا " : لَقَاقٍ أُمَّهَرُونَ هَلَلًا يَضَرُّ سَابِعًا نَبَا نَعَمًا أَلَّوَلَوْ ، أُمَّهَرُونَ هَلَلًا يَلُصُّ لَلَّاءُ لُؤْسَرًا لِقَاقٍ لَقَاقٍ هَنَّعٌ لَلَّاءِ يَضَرُّ سَابِعًا نَبَا نَعَمًا دَايَنَبًا أَوْ قَرَشَمًا لَمَ نَبَا أَمَاضًا أَلَّامَةً رُونًا سَمَطًا يَمَلُّ هَلَلًا يَلُصُّ لَلَّاءُ لُؤْسَرًا تَعَمَّسُ لُؤُقَيَّ هَنَّعٌ لَلَّاءِ يَضَرُّ وَرَمَعٌ نَبَا لَلَّاءِ دُبَعٌ نَعَمٌ وَلَوْ أُمَّهَرُونَ هَلَلًا سَمَطًا هَنَّعًا لَلَّاءِ تَوُقَّيَّ نَمَنَاتٍ تَوُقَّيَّ مَاقِمًا أَوْ نَكْرًا لَلَّاءِ لُؤُقَيَّ مَلَسُو بَعَمًا لَمَ دَايَنَبًا أَوْ قَرَشَمًا لَمَ نَبَا أَمَاضًا أَلَّامَةً رُونًا سَمَطًا يَمَلُّ هَلَلًا يَلُصُّ لَلَّاءُ لُؤْسَرًا تَعَمَّسُ لُؤُقَيَّ هَنَّعٌ لَلَّاءِ يَضَرُّ وَرَمَعٌ نَبَا لَلَّاءِ دُبَعٌ نَعَمٌ وَلَوْ أُمَّهَرُونَ هَلَلًا سَمَطًا هَنَّعًا لَلَّاءِ تَوُقَّيَّ نَمَنَاتٍ تَوُقَّيَّ مَاقِمًا أَوْ نَكْرًا لَلَّاءِ لُؤُقَيَّ مَلَسُو بَعَمًا لَمَ دَايَنَبًا أَوْ قَرَشَمًا لَمَ نَبَا أَمَاضًا أَلَّامَةً رُونًا سَمَطًا يَمَلُّ

Ибн Аббос розияллоҳу анҳумо:

“Отангни зиммасида қарзи бўлса, уни тўласанг, ўша (унинг номидан) жоиз бўладими?” дедилар.

У:

“Ҳа” деди”

У зот:

“Ундай бўлса, уни номидан ҳаж қил” дедилар” (Байҳақий ривояти).

20. ЭРКАК КИШИ НОМИДАН АЁЛ КИШИНИ ҲАЖИ БАДАЛ ҚИЛИШИ

يَبَأَنَّ إِهْلَالَ لَوْ سَرَّ أَيُّ : تَلَّاقَ مَعْتَمِدًا نَمَّ أَرْمًا نَأْمُهُ نَعُهُ لَلَّيَضَّرَّ سَابَعًا نَبَأَنَّ عِرْهَ ظَلَعًا وَيَوْتَسِي نَأْعِي طَسِّي أَلْ أَرِي بَكَ أَيْ شَجَّحَ لَلَّيْفِ هَلَّالْ أَيْ ضَيْرَفُ هَتْكَرْدَا هُنَّ عِيَّحَفُ « : لَأَقُ بِرِي غَب

Ибн Аббос розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

“Хасъам қабиласидан бир аёл:

“Эй, Аллоҳнинг расули туяни устида ўтиришга тоқат қилмайдиган катта ёшли кекса отамга Аллоҳнинг фарз ҳажжи лозим бўлган” деди.

У зот:

“Уни номидан ҳаж қил” дедилар” (Термизий ривояти).

21. ОТА-ОНА НОМИДАН ҲАЖИ БАДАЛ ҚИЛГАНЛИГИ ТУФАЙЛИ ЖАҲАННАМДАН ОЗОД ҚИЛИНГАНЛИГИ ХАБАРИ

مَلَسَ وَهِيَ لَلَّيْفِ هَلَّالْ لَوَّسَرَّ لَأَقُ : لَأَقُ هُنَّ عُهُ لَلَّيَضَّرَّ رَمَّ عِرْهَ نَبَّ هَلَّالْ دَبَّ عُنَّ عِرْهَ أَمْ هُنَّ عِرْهَ حَمْلًا لَلَّيْفِ وَأَكَّ وَرَأَنَّ لَأَقُ نَمَّ قُتَّ عُهُ لَبْتُ كَأَمْ هَاتَافَ وَدَعَبَ هَيْدَلْ أَوْ نَعَّ حَحَّ نَمَّ " هُنَّ عِيَّشَ أَمْ هَرُوحًا نَمَّ صَقْنِي نَأْرِي غُنَّ مَّ هَاتَ هَجَّ ح

Абдуллоҳ ибн Умар розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Кимки ота-онаси вафотидан кейин у иккиси номидан ҳаж қилса, унга дўзахдан озодлик ёзилади ва у иккисига ажрларидан бирор нарсани камайтирилмай тўлиқ ҳажнинг савоби берилади” дедилар”

(Шуъаби иймон).

نَم : ملس و هيلع هللا ىلص هللا لوسر لاق : لاق هُنَّعُ هللا ىضَر سابع نبا ن ع
رأبأل عم ةم ايقول موي هللا هتعب أم عم أم هُنَّع ىضَق و هيدلأون ع ج ح

Ибн Аббос розияллоху анхудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам:

“Кимки ота-онаси номидан ҳаж қилса ёки у иккисининг қарзини тўласа, қиёмат куни Аллоҳ таоло уни аброрлар билан бирга тирилтиради” дедилар” (Муъжами авсат).

نَم : ملس و هيلع هللا ىلص هللا لوسر لاق : لاق هُنَّعُ هللا ىضَر مقرأ نبا دي ن ع
امهنعو هنع ك لذ أنجأ هم أ ن ع وأ هيبأ ن ع ج ح ن م

Зайд ибн Арқам розияллоху анхудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам:

“Ким отаси ёки онаси номидан ҳаж қилса, ўша унинг ҳам ва у иккисининг номидан ҳам жоиз бўлади” дедилар” (Муъжами кабийр).

ج ح ن م ملس و هيلع هللا ىلص هللا لوسر لاق : لاق هُنَّعُ هللا ىضَر ەري ره ي ب أ ن ع
ىل ع ل د ن م و هج أ لثم ه ل ف امئاص رط ف ن م و هج أ لثم هنع ج ح يذل ل ف تيم ن ع
هل عاف رج أ لثم ه ل ف ري خ

Абу Ҳурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам:

“Кимки маййит номидан ҳаж қилса, ҳаж қилгувчига унинг ажрича ажр бўлади. Кимки рўзадорни ифтор қилдирса, унга унинг ажрича ажр бўлади. Кимки яхши ишга далолат қилса, унга уни қилгувчининг ажрича ажр бўлади” дедилар” (Муъжами авсат).

22. БОШҚАЛАР НОМИДАН ҲАЖ ҚИЛИШДАН ОЛДИН ЎЗИ НОМИДАН ҲАЖ ҚИЛИШ ЛОЗИМ

لُوقَي الْجَرَعَمَس ملس و هيلع هللا ىلص ىب ن ل ا ن أ هُنَّعُ هللا ىضَر سابع نبا ن ع
لاق ؟ كسفن ن ع ت ج ح : لاق ، ي ل ح أ : لاق ؟ ةم ر ب ش ن م : لاق ، ةم ر ب ش ن ع ك ي ب ل
: ةم ر ب ش ن ع ج ح م ث ، كسفن ن ع ج ح : لاق ال :

Ибн Аббос розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам бир кишини “Лаббайка аън Шубрума” деяётганини эшитиб:

“Шубрума ким?” дедилар.

У:

“Мени иним” деди.

У зот:

“Ўзингни номингдан ҳаж қилганмисан?” дедилар.

У:

“Йўқ” деди.

У зот:

“Ўзингни номингдан ҳаж қилиб, сўнг Шубрума номидан ҳаж қил” дедилар” (Ибн Ҳиббон ривояти).

Фойда: Кўп кишилар ўзларига фарз қилинган ҳажни адо қилмасдан туриб ўзгалар номидан ҳаж қиладилар. Бу эса, уни билимсизлигидандир. Демак, дастлаб ўзини ҳажини адо қилиб, кейинги йилларда имкони бўлса бошқалар номидан ҳаж қилиш лозим.

23. РАСУЛУЛЛОҲ СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙҲИ ВАСАЛЛАМ ҲИЖРАТДАН КЕЙИН ТҶРТ МАРТА УМРА ҚИЛГАНЛАР

رَمُوعَ بَرَاءَ رَمْتَعَا مَلَسُو هَلِ لَعَلَّ لَصَّ بِنَّ لَانَّ أُنَّ عُنَّ هَلَّ لَ اِيضَرَّ سَابَعِ نَبَانَع
رَمُوعَ وَدَعَقُولَا ذِي فَاَصَقُولَا رَمُوعَ لِبَاقٍ مَن مَّ نَا لَلَا رَمُوعَ وَبِي دُخُولَا رَمُوعَ
وَتَّحَّ عَمَّ يَتَّ لَلَا عَابَارَلَا وَنَارِعُ لَلَا مَثَلَلَا

Ибн Аббос розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам тўрт мартаба умра қилганлар: Худайбия умраси, иккинчи умра келгуси йили зул қаъда ойида қазо умра, учинчи умра Жиирронадан эҳромга кирганлар, тўртинчиси ҳажлари билан бирга қилганлар” (Термизий ривояти).

24. РАМАЗОНДА ҚИЛИНГАН УМРАНИНГ ФАЗИЛАТИ ҲАЖГА БАРОБАР

يُرمَتَعَا « : لاق ، مَلَسُو هَلَلَا يَلِصُ بِبَنِي لَاقِ نَعَاهُ لَلَا يَضَرُّ لِقَعَمَ مَأْنَعِ
ةَجَّ لَدَعَتِ نَاضِرْمَرِي فِةَ رَمَعِ نِإْفِ ، نَاضِرْمَرِي فِ

Умму Маъқал розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

“Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Рамазонда умра қилинглар, чунки рамазонда қилинган умра (ажру савобда) ҳажга тенгдир” дедилар” (Термизий ривояти).

و هَلَلَا يَلِصُ بِبَنِي لَاقِ لَوْ سَرَّ لَاقِ لَاقِ نَعَاهُ لَلَا يَضَرُّ صَاعِلَا يَبْأَنْبِ نَامَثَعِ نَعِ
رِيخِةَ جَحْوَاهِي فِ أَمَوَايِنَدَلَا مِ رِيخِةَ رَمَعِ نَأْوِ رِغْصَالَا جَحَلَا يَهْ رَمَعَلَا نَأْمَلَعَاوْ مَلَسِ
ةَ رَمَعِ نَمِ

Усмон ибн Абул Ос розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Билгинки, умра у ҳажжул асғардир ва умра дунё ва ундаги нарсалардан яхшидир. Ҳаж эса, умрадан яхшидир” дедилар” (Муъжами кабийрдан қисқартирилган ҳолда келтирилган).

و هَلَلَا يَلِصُ بِبَنِي لَاقِ لَمِي لَسِ مَأْتِءَا جَ لَاقِ نَعَاهُ لَلَا يَضَرُّ سَابَعِ نَبِ نَعِ
نَاضِرْمَرِي فِةَ رَمَعِ مَلَسِ مَأْيَا لَاقِ فِ نَاكْرَتِ وَ هِنَبَاوْةَ حَلَطِ وَ بَأَجَّ تَلَاقِ فِ مَلَسِ وَ
ةَجَّ لَدَعَتِ

Ибн Аббос розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Умму Сулайм Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳузурларига келиб:

“Абу Талҳа ва унинг ўғли ҳаж қилиб, иккалалари ҳам мени тарк қилдилар” деди.

Шунда у зот:

“Эй, Умму Сулайм рамазонда қилинган умра (ажру савобда) ҳажга баробар бўлади” дедилар” (Ибн Ҳиббон ривояти).

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан фақат Қуръон ва бу саҳифадаги нарсани ёзиб қолдик. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Мадинанинг ҳарами Айр билан Савр орасидадир. Ким унда бир бидъат пайдо қилса ёки бидъатчига жой берса, унга Аллоҳнинг, фаришталарнинг ва барча одамларнинг лаънати бўлсин. (Қиёмат куни) Аллоҳ ундан нафли ҳам, фарзни ҳам қабул қилмайди. Мукулмонларнинг зиммаси бир бўлиб, уларнинг энг пасти ҳам унга кўра саъй қилади. Ким мукулмонга берган аҳдини бузса, унга Аллоҳнинг, фаришталарнинг ва барча одамларнинг лаънати бўлсин. (Қиёмат куни) ундан нафл ҳам, фарз ҳам қабул қилинмас. Ким мавлоларининг изнисиз бир қавмга волий бўлса, унга Аллоҳнинг, фаришталарнинг ва барча одамларнинг лаънати бўлсин. (Қиёмат куни) Аллоҳ ундан нафли ҳам, фарзни ҳам қабул қилмайди», дейилган.

Фойда: Мадинаи мунавваранинг жанубида, Макка тарафда, Зул Ҳулайфа яқинида Айр тоғи жойлашган. Ундан Мадинанинг ҳарами бошланади. Унинг қарама-қаршисида, яъни Уҳуд тоғининг орқасида Савр тоғи бўлиб, у Мадинанинг шимолида жойлашгандир. Саврнинг чўққисидан мадинанинг ҳарами бошланади.

35. ДАЖЖОЛ ЧИҚҚАН ВАҚТДА МАДИНАИ МУНАВВАРАНИНГ ЕТТИ ЭШИГИ БЎЛАДИ ВА ҲАР БИР ЭШИҚДА ИККИ ФАРИШТА ТУРАДИ

لُحْدَيَّ اَلْاَق ، مَلَسُو هِي لَع لَل اِي لَصَّي بَّن لَل اِنَع ، نَعُ ه لَل اِي ضَرَّ رَةَ رَكَّب يَبَّ اَنَع
بَابُ اَبَّ لَك يَلَع بَابُ اَبَّ اَةَ عَبَّ سَرَّ ذِي مَوِي اَه ل اَجَّ دَلَّ ح ي سَم ل اَبَّ عُرَّ رَةَ نِي دَم ل ا

Абу Бакр розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Мадинага масиҳ Дажжолнинг ҳайбати кирмайди. Чунки, у вақтда у (Мадина)нинг еттита дарвозаси бўлиб, ҳар бир дарвозада икки фаришта бўлади” дедилар” (Бухорий ривояти).

36. ЖАННАТ БОҒИДАГИ НАМОЗ ВА ИБОДАТНИНГ ФАЗИЛАТИ

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Қубо масжидига уловда ҳам, пиёда ҳам келиб, унда икки ракъат намоз ўқир эдилар” (Бухорий ривояти).

رَجَسَمَ يَتَأَيَّ مَلَسَوَهُ يَلَعُ لَلِ لَّصَّ يَبَّنَلَا نَاكَلَا قَامُ نَعُ لَلِ لَّيَضَّرَ رَمُعَنْبَانَع
أَبَاكَ أَرَوَايَ شَامَتَبَسَلُكْ عَابُقْ

Умар розияллоҳу анхумодан ривоят қилинади:

“Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳар шанба Қубо масжидига гоҳида уловда, гоҳида пиёда келиб турар эдилар” (Бухорий ривояти).

عَالَصَلَا لَاقَ مَلَسَوَهُ يَلَعُ لَلِ لَّصَّ يَبَّنَلَا نَعُ نَعُ لَلِ لَّيَضَّرَ رِيْظُهُ ظَنْبُ دِيْسُ أَنْع
يُئِئَسَّنَلَاوُ يَذْمُرَّتَلَاوُ أَوْرِيْةَ رَمُعَكْ عَابُقْ دَجَسَمَ يَف

Усайд ибн Зухайр розияллоҳу анхудан ривоят қилинади:

“Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Қубо масжидидаги намоз(нинг савоби) худди умра кабидир”, дедилар” (Термизий ривояти).

مَلَسَوَهُ يَلَعُ لَلِ لَّصَّ هَلَلَا لُؤْسَرَلَا قَ : لَاقُ نَعُ لَلِ لَّيَضَّرَ فِي حَنْبَلِ سَنْع
كَلَذَنَّاكَ تَاعَكَرَّ عَابُرًا هِيَ فَعَكَرَفَ ، عَابُقْ دَجَسَمَ عَاجُ مَثُ ، هَوُؤُضُ وَنَسْحَافُ أَضَوْتُ نَم
رَمُعُ لَدَعُ

Саҳл ибн Хуниф розияллоҳу анхудан ривоят қилинади:

“Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

“Ким яхшилаб таҳорат олиб, сўнг Қубо масжидига келса ва унда тўрт ракъат намоз ўқиса, шу у учун умранинг баробари бўлади” дедилар” (Муъжами кабийр).

39. МАДИНАИ МУНАВВАРА ХУРМОЛАРИНИНГ ФАЗИЛАТЛАРИ

لَاقَ - مَلَسَوَهُ يَلَعُ لَلِ لَّصَّ - لَلِ لَّؤْسَرَنَّ أُنَعُ لَلِ لَّيَضَّرَ صَاقُ وَيَبَّأَنْبُ دُعَسُ أَنْع
يَسْمُيَ يَتَحَمُّسُ هُرُضِيْ مَلُحْبُصِيْ نَحَا هَيْتَبَالَنْبُ أُمَّ مَرَّتَا مَتَّعَبَسَلَكْ أَمَ :
».

Саъд ибн Абу Ваққос розияллоҳу анхудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

